

Ministerul Finanțelor Publice

**Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

DECIZIA NR. 51
din 15.03.2013
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. S.R.L.,
din mun. Fălticeni, b-dul, județul Suceava,
CUI RO,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din mun. Fălticeni,, județul Suceava.

S.C. S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de, reprezentând:

- – TVA;
- – accesorii aferente TVA.

În raport de data comunicării actelor administrative fiscale contestate, respectiv, potrivit semnăturii depuse pe confirmarea de primire din 03.01.2013 de înaintare a actelor atacate, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la AIF Suceava sub nr., așa cum rezultă de pe ștampila Serviciului Registraturii AIF Suceava aplicate pe originalul contestației, aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV

....., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de, reprezentând:

- – TVA;
- – accesorii aferente TVA.

Petenta susține că formulează contestație cu privire la suma de lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar conform pct. 1 din cap. III al RIF și cu privire la suma de lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar conform pct. 4 din cap. III al RIF, precum și la dobânzile de întârziere în sumă de lei și penalitățile în sumă de lei.

Societatea afirmă că aceste sume au fost stabilite în sarcina sa în mod nelegal și netemeinic.

Astfel, precizează că societatea fost înființată în anul 2005 și are ca obiect de activitate „comerț cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare predominantă de produse alimentare, băuturi și tutun”, cod CAEN 4711.

Societatea menționează că, prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. la BNP din Fălticeni, a cumpărat suprafața de mp teren curți-construcții, împreună cu una construcție notată cu C1 (în suprafață de .. mp), situată în intravilanul com., jud. Suceava, identic cu parcela nr. din corpul de proprietate nr. al comunei cadastrale

Ulterior dobândirii dreptului de proprietate asupra construcției C1, conform Autorizației de desființare nr. a Primăriei comunei Baia, societatea afirmă că a desființat construcția anexă, ce a deservit până atunci ca și „magazin mixt”.

Societatea afirmă că, potrivit autorizației de contruire nr. a Primăriei comunei, s-a schimbat destinația construcției din anexă gospodărească în magazin mixt (alimentar + industrial).

La data de 10.10.2011, se emite de Primăria comunei „Procesul verbal de recepție finală” a acestei construcții.

Societatea susține că nu sunt incidente prevederile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 571/2003, întrucât construcția edificată este proprietatea **S.C. S.R.L.**, la fel ca și terenul pe care este amplasată și care a fost dobândită tocmai în scopul desfășurării activității economice specifice acestei societăți, iar în cadrul acestei construcții funcționează magazinul mixt al societății, se află depozitul de mărfuri, precum și birourile societății.

Petenta afirmă că aici se desfășoară întreaga activitate economică a societății, de aici se obține profitul, astfel că operațiunea de edificare a construcției are un conținut economic și nu unul particular.

Contestatoarea susține că este aceeași situație și cu privire la mărfurile în sumă de lei, ce nu existau în stoc la societate și pentru care s-a constatat că TVA aferentă este în sumă de lei, întrucât aceste mărfuri au fost încorporate ca și materiale de construcții în clădirea societății și care în nici un fel nu au servit unui interes particular al administratorului societății.

În consecință, petenta solicită admiterea contestației și anularea parțială a deciziei de impunere cu privire la debitele contestate.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., s-a stabilit în sarcina S.C. S.R.L. suma totală de lei, din care societatea contestă suma de, reprezentând:

- – TVA;
- – accesorii aferente TVA.

În urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că, conform registrului imobilizărilor prezentat organelor fiscale, societatea avea înregistrată suma de lei, în evidența contabilă din contul 231 „imobilizări corporale încurs” un imobil cu destinația „locuință”, situat în loc., str., jud. Suceava.

Organele fiscale fac precizarea că, în luna octombrie 2011, potrivit procesului-verbal de recepție finală se procedează la darea în folosință a locuinței cu valoarea de lei. Întrucât societatea nu a prezentat documente care să justifice că locuința este în folosul unor operațiuni pentru care taxa este deductibilă, organele fiscale au procedat la ajustarea taxei deduse conform prevederilor art. 149 alin. 2 lit. b și alin. 4 lit. a și art. 149 alin. 5 lit. a din Codul fiscal, modificat, astfel:

- construcția locuință a fost recepționată în data de 10.10.2011, conform Procesului verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr., fiind dedusă TVA în sumă totală de (până la data de 30.06.2010 societatea a înregistrat în contul 231 imobilizări corporale în curs în sumă se lei și TVA =*19% = lei și de la 01.07.2010 până la data de 31.10.2011, societatea a înregistrat în contul 231 imobilizări corporale în curs în sumă de lei și TVA =*24%=..... lei).

- perioada de ajustare este de 20 ani, cu începere de la 01 ianuarie 2011 și până la finele anului 2030:/20 ani = lei/an;

- pentru 2011, 2012,.... 2030: 20 ani* lei/an = lei TVA fără drept de deducere.

În consecință, organele fiscale au stabilit suplimentar de plată **TVA în sumă de lei (..... +**).

În urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că, în urma inventarului de marfă efectuat în perioada controlului de către administratorul societății, rezultă că în luna septembrie 2012, societatea nu avea pe stoc mărfuri în sumă de, stoc pe care administratorul societății a explicat ca fiind materiale de construcții utilizate de către acesta în scopul personal pentru care nu s-a întocmit autofaktură.

De asemenea, în urma înregistrărilor din contabilitate, s-a constatat că TVA aferentă mărfii respective este în sumă de și adaosul comercial este în sumă de

Organele fiscale menționează că administratorul a declarat că marfa care nu este pe stoc este suportată din banii aduși în societate (soldul creditor al contului 455-aport asociați este în sumă de și, întrucât societatea nu a diminuat soldul contului 455 cu suma de până la data încheierii controlului, organele fiscale au întocmit dispoziție de măsuri pentru a efectua înregistrarea în contabilitate).

În consecință, organele fiscale au colectat TVA în sumă de, aferentă mărfurilor respective.

În urma inspecției fiscale s-a stabilit TVA suplimentară în sumă de lei, pentru care s-au calculat dobânzi de întârziere în sumă de și penalități în sumă de

Pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de (.....+.....) contestată de societate s-au calculat majorări de întârziere în sumă de și penalități în sumă de

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cauza supusă soluționării este dacă în mod legal, pentru perioada verificată, organele fiscale au procedat la ajustarea TVA aferentă unei clădiri, în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că în perioada respectivă aceasta a fost utilizată în interesul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că, potrivit registrului imobilizărilor prezentat organelor fiscale, societatea avea înregistrată suma de, în evidența contabilă din contul 231 „imobilizări corporale încurs” un imobil cu destinația „locuință”, situat în loc., str., jud. Suceava.

Organele fiscale fac precizarea că, în luna octombrie 2011, conform procesului-verbal de recepție finală se procedează la darea în folosință a locuinței cu valoarea de Întrucât societatea nu a prezentat documente care să justifice că locuința este utilizată în folosul unor operațiuni pentru care taxa este deductibilă, organele fiscale au procedat la ajustarea taxei deduse conform prevederilor art. 149 alin. 2 lit. b și alin. 4 lit. a și art. 149 alin. 5 lit. a din Codul fiscal, modificat, astfel:

- construcția locuință a fost recepționată în data de 10.10.2011, conform Procesului verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr., fiind dedusă TVA în sumă totală de (până la data de 30.06.2010 societatea a înregistrat în contul 231 imobilizări corporale în curs în sumă se și TVA =*19% = lei și de la 01.07.2010 până la data de 31.10.2011, societatea a înregistrat în contul 231 imobilizări corporale în curs în sumă de lei și TVA =*24%=.....).

- perioada de ajustare este de 20 ani, cu începere de la 01 ianuarie 2011 și până la finele anului 2030:/20 ani = lei/an;

- pentru 2011, 2012,.... 2030: 20 ani* lei/an = lei TVA fără drept de deducere.

În consecință, organele fiscale au stabilit suplimentar de plată TVA în sumă de lei (..... +).

Societatea susține că, potrivit autorizației de construire nr. a Primăriei comunei, s-a schimbat destinația construcției din anexă gospodărească în magazin mixt (alimentar + industrial) și că la data de 10.10.2011, se emite de Primăria comunei „Procesul verbal de recepție finală” a acestei construcții.

Societatea susține că nu sunt incidente prevederile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 571/2003, întrucât construcția edificată este proprietatea S.C. S.R.L., la fel ca și terenul pe care este amplasată și care a fost dobândită tocmai în scopul desfășurării activității economice specifice acestei societăți, iar în cadrul acestei construcții funcționează magazinul mixt al societății, se află depozitul de mărfuri, precum și birourile societății.

Petenta afirmă că aici se desfășoară întreaga activitate economică a societății, de aici se obține profitul, astfel că operațiunea de edificare a construcției are un conținut economic și nu unul particular.

În drept, referitor la condițiile în care se ajustează TVA, la **art. 149** din Codul fiscal, modificat, se precizează că:

ART. 149

“Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

[...]

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.

[...]

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - d):

[...]

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

[...]

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital,

inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

[...]

4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;

2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

[...]

5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. [...]

- Referitor la aplicarea acestor prevederi legale, la **pct. 54 alin. 5** din Hotărârea Guvernului nr. 44 din 22 ianuarie 2004 - Partea I pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

“Norme metodologice:

54.[...]

(5) Începând cu anul 2008, conform art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri.[...]

Din aceste texte de lege rezultă că taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri.

De asemenea, se stipulează că, în situația construcției, transformării sau modernizării unui bun imobil, TVA se ajustează pe o perioadă de 20 ani dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat, iar această perioadă de ajustare începe de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate.

Prevederile legale invocate precizează și faptul că în situația în care bunul de capital menționat anterior este folosit de persoana impozabilă pentru alte scopuri decât activitățile economice, ajustarea TVA se face integral sau parțial, ajustarea deducerii făcându-se în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează

ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, la data de 10.10.2011, este emis pe numele societății procesul verbal de recepție finală nr. privind construirea unei locuințe cu parter și etaj, lucrări efectuate în baza autorizației nr.

Organele fiscale au constatat că societatea avea înregistrată suma de, în evidența contabilă din contul 231 „Imobilizări corporale încurs” un imobil cu destinația „locuință”, situat în loc., str., jud. Suceava, dar nu a prezentat documente care să justifice că în perioada verificată locuința este utilizată în folosul unor operațiuni pentru care taxa este deductibilă și în consecință, organele fiscale au procedat la ajustarea taxei.

Societatea susține că acea clădire a fost ridicată în scopul operațiunilor taxabile ale firmei, că acolo funcționează magazinul mixt în care își desfășoară activitatea și că acolo este și depozitul de mărfuri, precum și birourile societății.

Societatea anexează în susținerea afirmațiilor sale o serie de certificate de urbanism (nr., nr., nr.), autorizații de construire (nr., nr.) și procese verbale de recepție (nr., nr.).

Astfel, prin autorizația nr., emisă de Primăria Baia în urma emiterii certificatului de urbanism nr. se dispune desființarea unei anexe gospodărești (bucătărie de vară).

Prin Încheierea nr., emisă de Ofiul de cadastru și publicitate imobiliară Fălticeni, se dispune schimbarea destinației construcției C1 din anexă gospodărească în magazin mixt. Prin urmare, rezultă că la data de 11.11.2008, recepția magazinului mixt era definitivată.

Prin autorizația nr., emisă de Primăria în aceeași zi cu autorizația nr. de desființare a anexei gospodărești (bucătărie de vară), se dispune construirea unei anexe gospodărești (bucătărie de vară + cameră + magazie + debara + hol), a unei împrejmuiri, a unei fântâni și a unui bazin vidanjabil, iar prin procesul verbal nr. s-a făcut recepția acestor lucrări. Precizăm că autorizația nr. nu este anexată la dosarul contestației, dar a fost pusă la dispoziția organelor fiscale, fapt care rezultă din referatul nr. cu propuneri de soluționare a contestației formulate, prin care organele de control aduc precizările anterior menționate.

Prin Procesul verbal nr. s-a făcut recepția lucrărilor menționate în autorizația

Prin certificatul de urbanism nr. se solicită schimbarea destinației spațiului din bucătărie de vară+cămară+magazie+debara+hol construit în baza autorizației nr. în magazin mixt (alimentar și industrial).

Prin certificatul de urbanism nr. și autorizația nr. se dispune construirea unei locuințe cu parter și un etaj și a unei împrejmuiri.

Organele fiscale, prin referatul nr. cu propuneri de soluționare a contestației formulate, fac mențiunea că această construcție ridicată în baza certificatului de urbanism nr. și autorizației nr., așa după cum rezultă din planul de situații prezentat la inspecția fiscală, a fost lipită de magazinul mixt, ca o extindere, iar o parte din etaj este construită deasupra magazinului mixt. Această construcție a fost recepționată prin procesul verbal nr. prin care s-a constatat efectuarea recepției finale a lucrărilor de construire a unei locuințe cu parter și etaj, executate în baza autorizației nr. Prin urmare, rezultă că la data de 10.10.2011, construcția a fost definitivată, fiind efectuată excepția acesteia.

În concluzie, rezultă că sunt două părți de construcții, respectiv una care constituie magazin mixt provenit din fostă anexă gospodărească desființată prin autorizația nr., ulterior s-a construit altă anexă gospodărească (bucătărie de vară + cameră + magazie + debara + hol), a unei împrejurimi, a unei fântâni și a unui bazin vidanjabil, în baza autorizației nr. și s-a transformat în magazin mixt prin încheierea nr., **iar cealaltă reprezintă locuință cu parter și un etaj și a unei împrejurimi** ridicată în baza autorizației nr. și lipită de magazinul mixt, recepția locuinței făcându-se prin procesul verbal nr.

Prin urmare, construirea magazinului mixt s-a definitivat la data de 11.11.2008, iar a locuinței pentru care s-au înregistrat în contul 231 „Investiții în curs” suma de s-a definitivat la data de 10.10.2011.

Faptul că societatea susține că acea construcție este ridicată în interesul afacerii, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât societatea deține două părți de clădiri, una reprezentând magazin mixt, iar recepția acestuia s-a făcut la data de 11.11.2008, și una reprezentând locuință cu parter și etaj, iar recepția acesteia s-a făcut la data de 10.10.2011.

Pentru construcția reprezentând locuință, recepționată la 10.10.2011 ,pentru care s-au înregistrat în contul 231 „Investiții în curs” suma de, societatea nu face dovada cu documente că, în perioada verificată, pentru care s-a făcut ajustarea, a utilizat-o în interesul afacerii.

- Conform prevederilor **art. 65** din OG 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale:

ART. 65

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt ce cerere și luând în considerare faptul că societatea nu face dovada că în perioada pentru care organele de inspecție fiscală au făcut ajustarea a utilizat construcția recepționată în interesul afacerii, rezultă că în mod legal organele fiscale au procedat

la ajustarea TVA în sumă de lei aferentă unei baze impozabile în sumă de lei.

Întrucât recepția locuinței s-a făcut la data de 10.10.2011, conform prevederilor art. 149 din Codul fiscal, modificat, ajustarea TVA se aplică în cazul de față începând cu 01.01.2011 (întrucât anul recepției este 2011) pe o perioadă de 20 ani. Deoarece pentru anul 2011 societatea nu a făcut dovada utilizării construcției în interesul afacerii, nu are dreptul la deducerea TVA aferentă cheltuielilor de investiții pentru acel an.

- În situația în care în anii următori societatea va utiliza partea de construcție pentru interesul firmei, având și documente doveditoare în acest sens, își va putea ajusta TVA corespunzător părții de clădire utilizate pentru afacere, în conformitate cu prevederile art. 149 din Codul fiscal, unde se stipulează că:

ART. 149

“Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

[...]

(5^1) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) și c) se vor efectua pentru același bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente”.

Având în vedere prevederile legale citate și faptul că societatea nu face dovada cu documente că acea clădire a fost utilizată în interesul operațiunilor sale taxabile, rezultă că, în mod legal organele fiscale au constatat că societatea nu are dreptul de deducere a TVA în sumă de lei aferentă clădirii, **drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.**

2. Referitor la suma de, reprezentând TVA stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organele fiscale au colectat TVA aferentă mărfurilor lipsă în gestiune, în condițiile în care societatea nu face dovada cu documente că bunurile au fost utilizate în interesul afacerii.

În fapt, în urma inspecției fiscale efectuate, organele fiscale au colectat TVA în sumă de, aferentă mărfurilor constatate lipsă în gestiune în urma inventarului de marfă efectuat în perioada controlului de către administratorul societății.

Organele fiscale au constatat că, în luna septembrie 2012, societatea nu avea pe stoc mărfuri în sumă de, stoc pe care administratorul societății a explicat ca fiind materiale de construcții utilizate de către acesta în scopul personal pentru care nu s-a întocmit autofactură.

De asemenea, în urma înregistrărilor din contabilitate, s-a constatat că TVA aferentă mărfii respective este în sumă de și adaosul comercial este în sumă de

Organele fiscale menționează că administratorul a declarat că marfa care nu este pe stoc este suportată din banii aduși în societate (soldul creditor al contului 455-aport asociați este în sumă de și, întrucât societatea nu a diminuat soldul contului 455 cu suma de până la data încheierii controlului, organele fiscale au întocmit dispoziție de măsuri pentru a efectua înregistrarea în contabilitate).

Prin contestația formulată, societatea susține că aceste mărfuri au fost încorporate ca și materiale de construcții în clădirea societății și nu au servit unui interes particular al administratorului societății.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 128 alin. 4 lit. d** din Codul fiscal, unde se precizează că:

ART. 128

“Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

[...]

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

[...]

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).

[...]”.

Din aceste prevederi legale se reține că, reprezintă livrare de bunuri, efectuată cu plată, deci se datorează TVA, bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la **alin. (8) lit. a) - c) al art. 128** din Codul fiscal.

Totodată, se reține că sunt asimilate livrărilor de bunuri preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost

dedusă total sau parțial, precum și preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că, în luna septembrie 2012, societatea nu avea pe stoc mărfuri în sumă de, stoc pe care administratorul societății a explicat ca fiind materiale de construcții utilizate de către acesta în scopul personal pentru care nu s-a întocmit autofaktură.

Organele fiscale menționează că administratorul a declarat că marfa care nu este pe stoc este suportată din banii aduși în societate (soldul creditor al contului 455-aport asociați este în sumă de și, întrucât societatea nu a diminuat soldul contului 455 cu suma de până la data încheierii controlului, organele fiscale au întocmit dispoziție de măsuri pentru a efectua înregistrarea în contabilitate).

Prin contestația formulată, petenta susține că aceste mărfuri au fost încorporate ca și materiale de construcții în clădirea societății și nu au servit unui interes particular al administratorului societății, dar nu face dovada celor afirmate cu documente.

- Conform prevederilor **art. 65** din OG 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale:

ART. 65

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Analizând susținerea contestatoarei, rezultă o contradicție în afirmații, aceasta susținând în timpul controlului că mărfurile respective au fost utilizate de către administrator în interesul său, iar prin contestație susține contrariul, respectiv că bunurile au fost încorporate în clădirea pe care o utilizează pentru firmă.

Întrucât societatea nu face dovada cu documente (bonuri de consum, situații de lucrări etc.) că afirmațiile sale sunt adevărate, deci că bunurile au fost consumate în interesul firmei, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina societății **suma de, reprezentând TVA, drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.**

Deoarece pentru TVA în sumă de (.....+.....) analizată la pct. III 1 și III 2, care a generat accesoriile în sumă de lei, s-a dispus respingerea contestației ca neîntemeiată, faptul că prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, **rezultă că societatea datorează și accesoriile în sumă de lei, reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de și**

penalități de întârziere în sumă de, aferente TVA, conform principiului de drept „accessorium sequitur principale” (accessoriul urmează principalul).

3. Referitor la suma de lei, reprezentând accesoriile aferente TVA, Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava este investită să se pronunțe dacă petenta datorează această sumă, în condițiile în care argumentele aduse de aceasta nu sunt incidente cauzei supuse soluționării.

În fapt, în urma verificării efectuate organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina societății TVA în suma totală de lei și accesoriile aferente de, din care majorări de întârziere în sumă de și penalități în sumă de

Societatea formulează contestație pentru suma de, reprezentând TVA, pentru care accesoriile calculate de organele de inspecție fiscală sunt în sumă de lei, din care dobânzi de întârziere și penalități de întârziere.

Societatea contestă accesoriile în sumă de, pe motiv că sunt aferente TVA în sumă de, deci cu lei mai mult decât accesoriile stabilite pentru această taxă de către organele de inspecție fiscală.

Pentru diferența în sumă de lei, reprezentând accesoriile, petenta aduce ca argumente cele precizate cu privire la TVA în sumă de

Societatea nu prezintă un mod de calcul al accesoriilor contestate, diferențele de accesoriile în sumă totală de lei (accesorii calculate de societate în sumă de -accesorii calculate de organul fiscal în sumă de lei), sunt de fapt, accesoriile aferente celorlalte debite stabilite suplimentar de organul fiscal și necontestate de societate.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 206** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată :

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

(3) Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru”.

Potrivit acestui text de lege, în cuprinsul unei contestații se regăsesc obiectul acesteia, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază. De asemenea, obiectul contestației constituie sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat de către petent.

- **Art. 213** din actul normativ mai sus menționat prevede că:

ART. 213

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]”.

Rezultă din acest text de lege că organele competente în soluționarea contestațiilor analizează susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

- **Pct. 11.1** din Ordinul președintelui ANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

„11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]”.

Societatea formulează contestație privind TVA în sumă de, precum și privind accesoriile aferente, dar accesoriile contestate sunt în quantum mai mare decât cele calculate de către organul fiscal pentru debitul contestat.

Societatea nu prezintă un mod de calcul al accesoriilor contestate, conform prevederilor legale, diferențele de accesorii în sumă totală de lei (accesorii calculate de societate-accesorii calculate de organul fiscal), sunt de fapt, accesorii

aferente celorlalte debite stabilite suplimentar de organul fiscal și necontestate de societate.

Suma de lei, reprezentând accesorii contestate, dar aferente celorlalte debite, necontestate, a rezultat astfel:

Total accesorii aferente TVA din decizia de impunere =

Accesorii aferente TVA în sumă de contestată = lei

Diferență accesorii aferente TVA necontestată = lei

Pentru diferențele de accesorii în sumă de lei, aferente TVA, societatea nu aduce alte argumente. Motivele pentru care formulează contestație pentru această sumă sunt cele prezentate pentru debitele atacate.

Se reține, astfel, că societatea formulează contestație cu privire la suma de lei, reprezentând accesorii aferente TVA în sumă de, dar argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării.

Având în vedere că petenta nu aduce nici un argument în favoarea sa pentru a demonstra că nu datorează către bugetul statului accesorii **în sumă de lei** aferente TVA, faptul că argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării și ținând cont și de faptul că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, **urmează a se respinge** contestația pentru acest capăt de cerere **ca nemotivată**.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de lei, reprezentând:

- – TVA;
- lei – accesorii aferente TVA.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-SV, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de lei, reprezentând accesorii aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.